

PAASTUAJA II PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine 1Mo15 ,5-12. 17-18)

Lugemine esimesest Moosese raamatust:

Neil päevil viis Jumal Aabrami välja õue ning ütles talle: "Vaata üles taevasse ja loe üle tähed, kui sa jõuad nad üle lugeda." Ja Jumal ütles: "Vaata, nii rohkesti saab olema sinu järeltulijaid". Ning Aabram uskus Issandasse ja sellest arvati ta õige olema. Aga Issand jätkas: "Mina olen Issand, kes ma tõin ära sind Uurist Kaldeamaalt, et anda see maa siin sulle pärisosaks." Siis Aabram küsis: "Issand, mu Jumal, millest ma võin ära tunda, et pärin selle maa?" Ja Issand vastas talle: "Too mulle üks kolmeaastane veis, üks kolmeaastane kits, ja üks kolmeaastane jää, üks turteltuvi ja üks harilik tuvi." Ning Aabram tegi nii nagu talle oli öeldud, ta lõikas loomad keskelt pooleks ja pani ühe poole teise vastu, linnud aga jättis pooleks lõikamata. Ja kui röövlinnud tahtsid korjuste peale laskuda, ajas Aabram nad minema. Aga siis kui päike loojumas, vajus Aabram sügavasse unne ja vaata, pilkane kabuhirm valdas teda. Kui päike loojus ja läks pimedaks, siis nähti suitsevat kollet ja lõõmavat leeki, mis lõigatud tükkide vahelt läbi käis. Selsamal päeval tegi Jumal Aabramiga lepingu ning ütles: "Sinu järeltulijaile annan ma selle maa Egiptuse jõest kuni Eufrati jõeni." See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps27 l. 7-8. 9. 13-14 R:1a)

R: Issand on mu valgus ja mu lunastus.

Issand on mu valgus ja mu lunastus,
keda peaksin kartma?

Issand on mu elujõud,
kelle ees peaksin värisema?

R:

Issand, kuule mu häält, kui ma hüüan,
ole mulle armuline ja võta mind kuulda.
Mu süda mõtleb sinu sõnale: otsige mu palet.
Sinu palet, Issand, tahan ma otsida.

R:

Ära peida oma palet minu eest, ära tõuka oma sulast endast vihas eemale.
Sina oled minu abimees, ära hülga mind, Jumal, mu lunastaja.
Ometi ma usun, et saan näha Issanda headust elavate maal.

Oota Issandat ja ole tugev. Sinu süda olgu kindel. Looda Issanda peale!

R:

(Teine lugemine Fi3 ,17- Fi4 ,1)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast filiplastele:

Vennad, võtke minust eeskujuga ja vaadake nende peale, kes elavad nii, nagu meie teile eeskujuks oleme. Sest paljud, kellest ma olen teile sageli rääkinud - nüüdki meenutan neid nuttes - elavad Kristuse risti vaenlastena. Nende elu lõpp on hukatus. Nende Jumal on nende kõht. Nende au on nende häbis ja nende mõtteis mõlguvad üksnes maised asjad. Aga meie kodu on taevas, kust me ka ootame meie Õnnistegijat ja Issandat - Jeesust Kristust. Tema muudab meie alanduse ihu oma kirkastunud ihu sarnaseks, selle väega, millega ta suudab kõik enesele alistada. Nõnda, mu armsad ja igatsetud vennad - minu rõõm ja mu aupärg! Seiske kindlalt Issandas, mu armsad!

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 17,7)

Ja pilvest kostis hääl:

See on minu armas Poeg, teda kuulake.

(Evangeelium Lk9 ,28b-36)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal võttis Jeesus Peetruse, Jaakobuse ja Johannese endaga kaasa ning läks koos nendega üles mäele palvetama. Ja kui ta palvetas, muutus tema pale ja tema rüü läks säravvalgeks. Ja vaata, kaks meest rääkisid temaga, need olid Mooses ja Eelija. Nad ilmusid säravas valguses ja kõnelesid tema elu lõpust - sellest, mis tal tuli Jeruusalemmas täide viia. Aga Peetrus ja tema kaaslased olid vajunud raskesse unne. Ja siis, kui nad ärkasid, nägid nad Jeest säravas valguses ja Moosest ja Eelijat tema juures seismas. Aga sündis, et kui need olid lahkumas, ütles Peetrus Jeesusele: "Õpetaja, meil on siin hea olla, tehkem siia kolm eluaset: üks sinule, üks Moosesele ja üks Eelijale." Ta ei teadnud ise ka, mida ta ütles. Aga kui ta nii rääkis, tuli pilv ja haaras nad endasse, ja nad kartsid pilve sees olles. Siis kostis pilvest hääl ning ütles: "See on minu äravalitud Poeg, teda kuulake!" Kui hääl oli lõpetanud, nägid nad Jeest jälle üksi olevat. Ning jüngrid vaikisid sellest, mida nad olid näinud, ega rääkinud sellest neil päevil kellelegi. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Kord tuli üks mees arsti juurde ja kaebas: "Doktor, doktor, mul kõik kohad valutavad! Vaadake: igalt poolt, kust puudutan, on ikka valus - ai, pea on valus! ai, jalg on valus! ja ai, kõht on valus!"... - "Selge," vastas arst, "me peame ilmselt hakkama ravima seda sõrme, millega te kõiki neid kohti puudutate."

Kui maailm meie ümber, armsad õed ja vennad, meile ei meeldi, siis võib sageli põhjus olla selles, et viga on meis endas, et meie suhtumine maailmakõiksusse on lihtsustatud ja omakasupüüdlik veel pealegi. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, tee usu ja seesmise valgustatuse juurde algab ikka oma elule mõtte otsimisest. Elu mõtte küsimus tundub esmapilgul inimese mõttetevõime püha graalina - saladusena, mille teadasaajat ootab õndsuse tipp. Aga see müstiline oreool kaob kohe, kui küsida usukauge inimese kombel, kas elu mõtte otsimine on üldse kasulik?

Kasusaamise all mõeldakse tavaliselt üsna madalaid inimtegevuse motiive, eelkõige rikastumist - ja enamasti veel selle kõrvalmaiguga, et kasusaamine toimub kellegi teise arvelt. Seevastu kui me räägime mõttekusest, siis kõlab see üllalt - elu mõtte nimel ollakse valmis ennast lausa ohvriks tooma. Kuid elu mõtte ei ole selles kontekstis midagi muud kui niisugune kasu, mille kasulikkus peab püsima igavesti, kõigi asjaolude kiuste. Kõik, mis on mõttekas, võib nõuda küll suuri ohvreid, kuid need ohvid peavad end ära tasuma ka Jumala kohtu ees ning tagama igavese õndsuse. Nii on soovis leida elu mõtte ka parasjagu arrogantst.

Nüüd ütleb meie seesmine tagasihoidlikkus meile muidugi kohe, et Jumala juures nahaalsuse ja kõrkusega kaugele ei jõua, ning inimene peab olema leplik ja vahel lausa alandlik... Jah jah, muidugi muidugi - igavese kasusaamise eesmärgi nimel võib ju teha ükskõik mida, nälgida või süüa kärnkonna, kui ikka lõpuks õnnestuks Jumal vaid ära moosida ja end taevariiki kasvõi salakaubana sisse smuugeldada... Jumal peaks olema ikka midagi enam kui ametnik, kellele piisavalt palju altkäemaksu andes õnnestub meil taeva tagauksest sisse pugeda, et siis seal laiutada: õpetaja, meil on siin hea olla... et mis sinul sellest, aga meil on siin igatahes hea olla...

Ei kõla hästi, ei kõla hästi, võta kuidas tahad. Inimese elu on täis sõlmi, mida

ei ole võimalik harutada, mida saab kas läbi raiuda või mis tuleb sinnapaika jätta. Kui Jumal on meid kord loonud inimeseks, siis ei tule maa peal ingli mängimisest enamasti suurt midagi välja. Tuleb leppida, et kasu ja mõttekus on meie jaoks sisuliselt sünonüümid.

Sellepärast, armsad õed ja vennad, kui inimene peab end vagaks või pühaks, kui ta üritab anda oma elule ise lõpliku ja seejuures heakskiitva hinnangu, siis sulgeb ta oma tähelepanu asjaoludele, mis võivad pöörata pea peale tema elutöö väärtuse inimkonna kaugemate eesmärkide jaoks. Tegelikult on ikka otstarbekas käituda oma südametunnistuse järgi - teha oma parim, kuid teadvustada aina oma nõtrust ja patusust, ning tunda alati hirmu selle ees, milline saab olema Jumala viimne hinnang meie elule. Amen.